

OFRANDA INIMII NOASTRE

SCRISOARE PASTORALĂ LA NAȘTEREA DOMNULUI 2021 CĂTRE TOT CLERUL, CINUL MONAHAL ȘI POPORUL DREPT SLĂVITOR DIN ARHIEPISCOPIA EUROPEI OCCIDENTALE

*Dumnezeu este iubire și cel ce rămâne în iubire rămâne
în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne întru el.*

1 In 4, 16

Preacuvioși și Preacucernici Părinți,
Preacuvioase Maici,
Iubiți frați și surori,

Sărbătoarea Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos ne găsește, an de an, cu toată ființa noastră întoarsă înspre Cel care vine în ieslea din Betleem să ne descopere iară și iară dragostea cea nemărginită a Părintelui Ceresc, a Dumnezeului Celui în Treime laudat, în numele Căruia și plin de dragostea Lui, vine în lume să ne mântuiască. Nașterea lui Hristos – spunea un părinte contemporan – este pentru El nu începutul vieții, ci începutul morții. El își asumă tot ce ține de firea noastră și cea dintâi zi a vieții Sale pe pământ este și cea dintâi zi a urcușului Său pe Cruce. Acesta este rodul, calea și încredințarea iubirii Lui pentru noi.

Pe durata Postului Nașterii Domnului, fiecare dintre noi încearcă să facă tot ce poate pentru a se pregăti de această mare sărbătoare. Încercăm să fim bineplăcuți lui Dumnezeu postind, rugându-ne, încercând să renunțăm la cât mai mult din omul cel vechi – omul păcătos – prin

Taina Spovedaniei, pentru a primi pe Hristos în noi. Atunci când reușim să renunțăm la ceea ce suntem, la păcate, primim ceea ce nu suntem: pe Dumnezeu în noi ! „Care momente din viață, spune Sf. Isaac Sirul, ar putea fi atât de sfinte și atât de propice primirii darurilor dumnezeiești, decât vremea rugăciunii, în care omul vorbește cu Dumnezeu? În momentul acela, când Îi adresăm Lui cererile noastre și Îi vorbim, omul își adună toate mișcărilor sufletului și toate gândurile lui și dialoghează singur cu Dumnezeu, inima lui umplându-se în abundență cu Dumnezeu.” Îl primim și ne facem primiți de El, știind că noi nu-i putem aduce nimic din ceea ce avem fără să știm cine este El. Degeaba i-ar fi adus magii smirnă, aur și tămâie dacă nu știa cine este El. Ce valoare ar fi avut aceste daruri ? Dar ei au adus daruri mărturisind că este Împărat și Mântuitor al lumii. Astfel, orice am aduce lui Dumnezeu, să o facem mărturisind că El este adevăratul Dumnezeu, Mântuitorul născut în peștera necuvântătoarelor din Betlem și culcat în iesle, pentru noi, pentru ca ofranda noastră să nu fie degeaba adusă.

Prima dintre chemările creștinului este deci de a-L cunoaște pe Hristos, de a ști Cine este și ce vrea de la mine. „Iubirea dumnezeiască dă mai multă bucurie decât viața, iar cunoașterea lui Dumnezeu – care zămișlește această iubire – dă mai multă dulceață decât mierea”, zice Sfântul Isaac. Cunoașterea lui Dumnezeu naște dragostea, iar creștin este doar cel care iubește. A fi creștin înseamnă *a fi îndrăgostit de Dumnezeu*. Nu este vorba despre o ideologie. Viața creștină constă în a nu ne ascunde în spatele unei ideologii căreia i-am sluji sau pe care am încerca să o propovăduim în lume, o ideologie în numele căreia i-am supune pe ceilalți, i-am umili, i-am aservi, i-am ucide. A fi creștin înseamnă a fi într-o legătură de iubire cu Dumnezeu, o legătură a dragostei cu Cel care se face rațiunea noastră de a trăi, dar și cu cel de lângă noi. „*Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată inima ta și din tot cugetul tău și din puterea ta, iar pe aproapele tău ca pe tine însuși*”, zice Domnul (Mc 12, 30-31). „Fericit este deci cel care are o așa dragoste față de Dumnezeu, precum are cel nebun îndrăgostit de iubita sa”, zice Sfântul Ioan Scărarul¹. De ce această iubire? Pentru că Dumnezeu Însuși a ales să trăiască cu noi într-o legătură de iubire, pentru că Se dă cu totul pe Sine nouă și ne cere să ne dăm pe de-a-ntregul Lui.

1. Sfântul Ioan Scărarul, *Scara*, 30, 11.

Iubiți credincioși,

Adesea lumea în care trăim ne face să deviem spre alte credințe, spre alte lumini, iluzorii de multe ori, lumini ale ignoranței mai degrabă, în loc să ne lăsăm călăuziți de steaua Adevărului, a Luminii, care a strălucit la Betleem acum mai bine de două mii de ani.

Dumnezeu m-a creat liber, iar eu devin conștient de libertatea mea. Ce dragă ne este această libertate! Ne place să o afirmăm, să o trăim și ne e greu să îndurăm stăpânirea din partea altora. Or, Dumnezeu afirmă și El această libertate: El este Cel care ne-a creat liberi și ne-a dat posibilitatea de a trăi în această relație liberă cu El. Oare poate cineva să ne silească să-l iubim? Vedem acest lucru în legăturile de dragoste deformate, în care unul cere să fie iubit de cel pe care-l iubește. Dumnezeu nu face asta. El ne iubește fără a cere nimic în schimb și ne dă libertatea de a-L alege sau de a nu-L primi. Ne dă posibilitatea de a-L cunoaște, dar nu ne silește. „*Și dacă aude cineva cuvintele Mele și nu le păzește, nu Eu îl judec; căci n-am venit ca să judec lumea ci ca să mântuiesc lumea.*” (In 12, 47).

Ce este mântuirea? Când suntem gata de a salva pe cineva, când vrem cu orice preț să trăiască, înseamnă că îl iubim. Cu toate acestea, dacă ne aruncăm în apă să salvăm pe cineva care nu vrea să fie salvat acesta se agață de noi și murim împreună cu el. Astfel, salvarea este și ea o legătură: nu este de ajuns să iubim pe cineva pentru a-l salva, mai trebuie ca și el să accepte mâna noastră întinsă. În același fel, Dumnezeu ne mântuiește din iubire și respectându-ne libertatea, respectând alegerea noastră de a intra sau nu în legătură cu El. El ne-a mântuit fără a cere nimic în schimb. Mântuirea este deci roada iubirii, și reciproc, în această iubire găsim mântuirea: „Raiul este iubirea lui Dumnezeu”, zice Sfântul Isaac, „iubire care poartă în ea toată desfătarea care îl poate face pe om cu adevărat fericit”².

Iubiți credincioși,

Fiul lui Dumnezeu S-a întrupat în istorie, Nașterea Lui este un eveniment istoric, și chiar de la Nașterea Lui astăzi numărăm anii, nu de la facerea lumii. Iisus Hristos S-a întrupat în această lume, face parte din istoria ei, nu este un Dumnezeu străin, îndepărtat, ci apropiat nouă și asemenea cu noi, afară de păcat. Astfel, deci, chemarea noastră de creștini, provocarea noastră în această lume este cu adevărat de a descoperi, de a

2. Sfântul Isaac Sirul, *Cuvântul* 72.

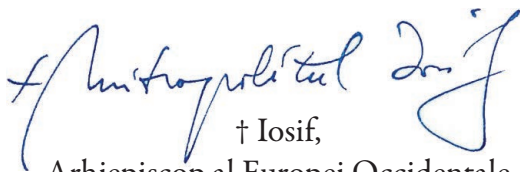
găsi în viața noastră această legătură de iubire cu Dumnezeu, de a-L iubi din toată inima noastră, din toată ființa noastră, cu toată puterea noastră, căci „o dragoste aprinsă pentru Dumnezeu este destulă mângâiere pentru cel care crede, chiar de-ar fi să-și piardă viața”³.

Să nu ne fie teamă, ci să cerem lui Dumnezeu să ne ajute să devenim asemenea Celui care S-a făcut asemenea nouă prin Nașterea Sa din Fecioara Maria, încredințându-I toată viața. Să îndrăznim să îi dăruim toată ființa noastră, tot ce suntem, inclusiv păcatele noastre să le punem neîncetat înaintea Lui, căci „în calitate de rob, coboară la cei împreună robi și își ia chip străin, purtându-mă pe mine întreg în Sine cu cele ale mele, pentru ca să topească în Sine Însuși ceea ce este rău, ca focul ceara, sau ca soarele umezeala pământului și eu să mă împărtășesc de ale Lui...”⁴

Vremurile pe care omenirea le trăiește deja de doi ani, nu sunt ușoare. Ofranda pe care o aducem lui Dumnezeu să fie rugăciunea și dragostea noastră pentru toți cei ce sunt în suferințe sufletești sau trupești. Să încercăm să fim și noi, creștinii, legătura de mijlocire, precum Hristos, între pământ și Cer, mijlocitori prin rugăciune, prin solidaritate, prin curajul mărturisirii lui Hristos, trăind zi de zi dragostea lui Dumnezeu în mijlocul fraților noștri pentru ca ei să Îl poată cunoaște și prin mărturia noastră pe Iisus Hristos, care Se naște în Betleem, pentru a lumii mântuire.

Sărbătoarea Nașterii Domnului să vă fie izvor de bucurie și de lumină sfântă, spre sănătatea sufletului și a trupului, atât în Noul An cât și în toți anii pe care Dumnezeu îi pune înaintea fiecăruia dintre dumneavoastră.

Hristos Domnul să vă binecuvânteze!

† Iosif,

Arhiepiscop al Europei Occidentale
și Mitropolit al Europei Occidentale și Meridionale

Paris, Nașterea Domnului 2021

3. Sfântul Isaac Sirul, *Cuvântul* 34 (10).

4. Sf Grisorie de Nazians, Cuv. 4,6 p.75 – trad. P. D. Stăniloae – PG 36, Or. 30, 6, Col. 109.